

КУП СРБИЈЕ ЗА МУШКАРЦЕ ФИНАЛНИ ТУРНИР 2018.

БИЛТЕН 1

Нови Сад
17./18.03.2018.

Садржај:

Увод/место.....	3
Учесници	7
Освајачи Купа Србије	15
Техничка и организациона питања	16
Процедуре пре утакмице	19
Процедура после утакмице	20
Церемонија додела пехара и медаља.....	21

НОВИ САД

Нови Сад је највећи град Аутономне Покрајине Војводине и њен административни центар, после Београда други град у Србији по броју становника. Према коначним резултатима пописа становништва из 2011. године, на административној територији Града Новог Сада је живело 341.625 становника, док је у самом насељу Нови Сад живело 250.439 становника, а на урбаном подручју које чини Град Нови Сад 277.522 становника.

Основан 1694. године, Нови Сад је дуго времена био центар српске културе, због чега је добио име „Српска Атина“. Данас је Нови Сад велики индустријски и финансијски центар српске економије, универзитетски град и школски центар, културни, научни, здравствени и политички центар Аутономне Покрајине Војводине, град домаћин многих међународних и домаћих привредних, културних, научних и спортских манифестација, као и град

музеја, галерија, библиотека и позоришта.

Град је седиште спортског друштва „Војводина“, фудбалских, кошаркашких, одбојкашких, рукометних, ватерполо, боксерских, рвачких, џудо, карате, стоно тениских, тениских, хокејашких и других клубова. Посебно је значајан ФК Војводина (1914), који игра у првој савезној лиги Србије, као и ФК Нови Сад са Детелинаре. Остали значајни клубови из града су ОК Војводина, КК Војводина, РК Војводина и ВК Војводина.

На Мишелуку (између Петроварадина и Сремске Каменице), код Моста слободе се налазила стаза где су се годишње одржавале аутомобилске и мото-трке у оквиру шампионата Србије. Од 2009. године, Град Нови Сад не дозвољава одржавање трка на Мишелуку.

Најуспешнији и најпознатији спортисти Новог Сада су: браћа Слободан и Тадија Качар, Петар Бенедек (бокс), Зоран Панчић (веслање), Александра Ивошев (стрелаштво), Славко Обадов (џудо), Моника Селеш (тенис), Вујадин Бошков, Тодор Веселиновић, Илија Пантелић (фудбал), Милан Гуровић, Марија Вегер, Јасмина Перaziћ (кошарка), Душан Дачић (карате), Гордана Перкучин (стони тенис),

Андрија Герић, Слободан Бошкан, Васа Мијић (одбојка), Душко Пијетловић, Слободан Соро, Бранислав Митровић, Милош Ћук (ватерполо), Татјана Медвед (рукомет), Олга Гере, Михаил Дудаш (атлетика), Александар Јованчевић (рвање), итд.

У граду постоји више тениских клубова: на Новом Насељу (ТК „б. мај“), на Сајмишту (ТК „Нови Сад“), на Камењару (ТК „Ас“), у центру (ТК „Војводина“), на Телепу (ТК „Винер“) и др. Поред тога, град има отворене базене на Сајмишту, као и затворене на СПЕНС-у, а такође постоје и отворено и затворено клизалиште.

Због непосредне близине националног парка Фрушка гора, у граду постоји неколико планинарских друштава, а једном годишње се одржава традиционални Фрушкогорски маратон.

Град је био домаћин многих спортских догађаја, а најзначајнији су били Европско првенство у стоном тенису 1974, Светско првенство у стоном тенису 1981, Шаховска олимпијада 1990, Европског првенства у рвању 2017. као и групних фаза на Европском првенству за кошаркаше 2005., Европским првенствима за рукометаше и рукометашице 2012, и Светском првенству за рукометашице 2013.

СПОРТСКА ХАЛА „СЛАНА БАРА“

Сентандрејски пут 106 б

21000 Нови Сад

021 410 490

Спортска хала „Слана бара“ званично је отворена 28. јуна 2007. године, а са спортским активностима кренуло се ујануару 2008. године. Спортска хала располаже централним тереном (спортским борилиштем) са адекватном опремом, на коме могу да се одржавају све активности које за подлогу подразумевају паркет (кошарка, одбојка, рукомет, мали фудбал и друго) а уз постављање одговарајуће подне прекривке могу да се одигравају и разне врсте борилачких и других спортова. Постоји могућност поделе централног

терена преградним мрежама, тако да је отворена и могућност истовременог тренажног процеса на три помоћна одбојкашка, или два помоћна кошаркашка терена. У оквиру објекта постоји теретана која је опремљена справама за вежбање. На располагању су четири екипне свлачионице и једна судијска свлачионица. Све свлачионице имају подно грејање и опремљене су одговарајућим бројем туш кабина и мокрим чвором. Хала је опремљена системом за климатизацију, односно грејањем у зимском, и хлађењем у летњем периоду. У оквиру хале постоји просторија предвиђена за конференције за штампу. У току 2009. године у објекту Спортске хале одржан је велики број различитих манифестација. Највећи број манифестација чинила су спортска дешавања и активности везане за спорт, али су у Хали такође биле присутне и манифестације везане за културу, верска дешавања, као и предавања, односно спортски семинари. Дворану за своје домаће утакмице користе рукометни, одбојкашки и кошаркашки клуб Војводине.

ХОТЕЛ „НОВИ САД“

Булевар Јаше Томића бб

21000 Нови Сад

063 771 6885

Наташа Максић

Хотел Нови Сад оставља дубок утисак удобности, дискреције и тоpline, где ће Вас дочекати љубазно особље, онако како доликује хотелу са три деценије дугом традицијом.

Хотел Нови Сад је категоризован са четири звезде. Опремљен је за

пословне сусрете, семинаре, конференције и тим-буилдинг активности. Хотел је за своје госте обезбедио бесплатну *WI-FI* интернет конекцију.

Дозвољени су мачке и пси (мале и средње величине), за које сте обавезни да их пре доласка најавите. Кућни љубимци се морају кретати кроз хотел у транспортним коферима. Кућни љубимцима није дозвољен приступ салама у којима се врши услуживање хране и пића. За велике пасмине и ловачке псе обезбеђени су боксови у дворишту хотела.

Хотел Нови Сад поседује сертификован менаџмент квалитетом ISO9001:2008, као и HACCP и CAC/RCP 1-1969 систем безбедности управљања храном.

УЧЕСНИЦИ

РК „ВОЈВОДИНА” – Нови Сад

1921. године Новосађани су имали први контакт са рукометом. Рукомет или тачније "Хазену" (спорт веома сличан рукомету, на неки начин његова претеча), у Нови Сад су донели студенти са школовања у Прагу. Међутим, интересовање за овај спорт није било попут оног везаног за фудбал, па је секција "Хазене" укинута 1923. године после две године постојања. 1948. године, после другог светског рата, долази до оснивања мушке рукометне секције РК "Војводина". Тачан датум оснивања је 9. август 1948. године. 1948.-1957.

Током наредне деценије РК "Војводина" наступа са променљивим успехом у другој и нижим лигама – Покрајинској и Међурепубличкој. 1957. год. РК "Војводина" добија прву праву сениорску екипу. Била је то прворазредна сензација. Комплетна прва гарнитура "Железничара" приступила је млађем градском ривалу. 1959. год. РК "Војводина" је наомак Прве Лиге СФР Југославије али на квалификационом

турниру за попуну прве лиге заузео је друго место. 1972/73. год. РК "Војводина" је добила првог професионалног тренера, екипа се изборила за висок пласман и први пут се пласирала у Другу лигу тадашње СФР Југославије.

1976. год. РК "Војводина" се поново изборила за место у Другој лиги СФР Југославије. Уследило је неколико сезона варијабилних резултата и игара. 1987/88. год. РК "Војводина" је постала првак Војвођанске супер лиге и квалификовала се у Прву "Б" лигу-група „Север“. 1992/93. год. челне позиције у клубу преузели су нови људи. РК "Војводина" је убедљиво прва стигла на циљ Друге лиге-Север, а неоспорну вредност су потврдили на квалификационом турниру за улазак у Прву лигу, одржаном од 28. маја до 1. јуна 1993. у Кикинди.

Од сезоне 1993. год. РК "Војводина" је стални члан највишег ранга Државног такмичења у рукомету. 2004/2005. год. је сезона највећих успеха РК "Војводина" која се тада такмичила под називом РК "Војводина-Универехпорт". Председник Клуба био је Богдан Родић. У истој сезони екипа је постала Првак Суперлиге и освајач Државног Купа на финалном турниру на Цетињу. Куриозитет је да се непосредно након тога "Државна заједница Србија и Црна Гора" распала па је прелазни пехар остао у трајном власништву РК "Војводина". Освојена је дупла круна први пут, након 56 година од оснивања клуба. 2006. год. освојен је други пут Национални Куп на финалном турниру у Чачку. 2006/2007 год. Клуб је на крају сезоне готово био на ивици испадања из Супер лиге.

2007. год. РК "Војводина" добија нову Управу, на место Председника клуба изабран је Милан Ђукић. Клубу се ускоро враћа изворни назив и изворни грб из године оснивања. Мења се целокупни концепт рада клуба. Мења се седиште клуба и хала у којој се врши тренажни процес и играју утакмице. 2010/2011 год. РК "Војводина" је постала освајач Купа Србије, трећи пут у својој историји, на финалном турниру у Новом Саду. 2012/2013. РК "Војводина" постала је други пут Државни првак Суперлиге Србије, после 65 година од оснивања клуба и 20 година непрекидног такмичења у Суперлиги. Био је то нестварни низ и клупски рекорд од 18 првенствених и 3 Куп утакмице без пораза. У 2013/2014 године РК "Војводина" је други пут заредом, а трећи пут у историји, постала Шампион Суперлиге Србије. Те исте сезоне освојен је и Супер Куп Србије, као и VI по реду Међународни меморијални рукометни турнир "Богдан Родић". У 2014/2015 година је за РК "Војводина" најуспешнија сезона од њеног настанка. Година када је Војводина побрала све домаће трофеје. Освојена је титула државног првака Суперлиге Србије трећи пут заредом, Куп Србије, Суперкуп Србије и Свесрпски Куп који је по први пут организован те године, а играо се у Републици Српској. Сезона за памћење. У

2015/2016 је Војводина је освојила четврти пут узастопно титулу државног првака – Суперлиге Србије што није пошло за руком ником пре од распада СФРЈ. Освојен је и Супер куп Србије и трофеј Свесрпског првака чији су домаћини били рукометни клуб “Војводина” и рукометни Савез Србије. У прошлој сезони Војводина је освојила пети пут узастопно титулу државног првака – Суперлиге Србије чиме је увећала рекордан низ. Одбрањен је и Супер Куп Србије и трофеј Свесрпског првака.

Осим богате ризнице трофеја, Војводина је добитник многих друштвених признања, попут, Спартакове награде као најпрестижнијег признања у АП Војводини, затим Новембарска повеље Града Новог Сада, чиме је Војводина први спортски клуб добитник таквог драгоценог признања, уз многа још друга друштвена признања на нивоу републичких и локалних рукометних савеза и спортских асоцијација. РК “Војводина” је данас савремено организован клуб, тренажни процес и утакмице обавља у Спортском центру “Слана Бара” у Новом Саду. У погону има и све млађе узрастне категорије.

РК „МЕТАЛОПЛАСТИКА” – Шабац

За почетак развоја рукометног спорта у Шапцу и околини обично се узима 1958. година. Тада је у Прњавору одржано првенство друштава “Партизан” среза Шабац.

Од шабачких рукометаша који су ту играли касније је оформљена рукометна секција "Партизана", а затим и клуб.

Све већа популарност овог спорта допринела је да се 1960. године формира градска лига. Такмичило се осам екипа, Најбољи играчи, међу којима су преовлађивали гимназијалци, били су и први чланови рукометне секције Друштва за телесно васпитање "Партизан". Почела је да делује 1961. У оквиру реорганизације друштва, годину дана касније, рукометна секција прерасла је у клуб.

Под називом „Партизан“ шабачки рукометаши такмичили су се шест година. Суочени са хроничном беспарицом, честим сменама тренера и недостатком услова за рад, Божанић, Павић, Јеротић, Савић, Антонијевић, Радовановић, Лекић, Алексић и остали играли су са променљивим успехом. Пласман у Српску лигу није допринео да се услови побољшају.

У лето 1970.-те, када је младој и талентованој екипи претило расуло, у помоћ је прискочило Индустријско предузеће „Металопластика“. Договорено је да предузеће преузме финансирање такмичења, да већину чланова управе чине чланови тог колектива и клуб носи назив МЕТАЛОПЛАСТИКА.

Растеређени финансијских брига шабачки рукометаши су без пораза освојили прво место у Посавско - подунавској зони, а у квалификацијама изборен је пласман у Јединствену српску лигу. Са појачаним саставом и новим тренером, Шапчани су у Јединственој српској лиги провели две сезоне. Убедљиво, прво место освојили су у сезони 1972/73. Од могућих 60 у свој conto укњижили су чак 52 бода!

Иако је било предвиђено да се у борби за улазак у Прву савезну лигу све снаге концентришу тек за две - три године, прилика за то одмах је искоришћена. Шабачки рукометаши су се тако - рећи, прошетали кроз Другу лигу. Те, 1974. после 22 године Шабац је поново добио представника у најквалитетнијем рангу такмичења у земљи. Екипа Металопластике сврстала се међу ретке тимове који су за само четири године прешли пут од најнижег до највишег ранга такмичења .

У првој прволигашкој сезони Шапчани су освојили 26 бодова и девето место. Обележавајући јубилеј - 20 година рукомета у Шапцу, Металопластика је освојила пето место. Шапчани су били и веома успешни домаћини 18. турнира "Трофеј Југославије". Боравак у Шапцу и игре врхунског квалитета најпознатијих рукометаша Европе, подстакли су и домаћине да уложе нове напоре у стварању тима који би могао да се појави и на европској и светској сцени.

Велике могућности младог тима потврђене су у такмичењу за КУП Југославије. После победа над Вардаром из Скопља и панчевачким Динамом, у финалу у Цељу савладан је тим Аеро Цеља са 28:19.

Први наступ на европској сцени у сезони 1980/81. био је веома успешан. У такмичењу за Куп победника купова Европе, Металопластика је стигла до полуфинала. Седмо такмичење у друштву најбољих крунисано је највећим успехом. Предвођени тренерима Ђорђем Вучинићем у јесењем и Зораном Живковићем у пролећном делу првенства Југославије (1981/82) Металопластика је ређала победу за победом. Назив шампиона Шапчани су освојили у великом стилу. Од тада шабачки рукометаши још четири пута узастопно били су најбољи у Југославији.

Титуле државног првака омогућиле су рукометашима Металопластике да се пет пута узастопно боре и за Куп европских шампиона. У првом одмеравању снага са набољим екипама Европе Шапчани су догурали до полуфинала. У другом покушају Металопластика је стигла до финала најјачег клупског такмичења у свету. А онда две године узастопно - 1984/1985 и 1985/1986, Металопластика осваја титулу првака Европе. Да златна генерација шабачких рукометаша са пуним правом носи тај назив потврђује и права жетва медаља наше репрезентације чији су носиоци били, управо, Шапчани.

Велики допринос освајању сребрне медаље на првенству света у СР Немачкој, 1982. дали су Башић, Исаковић и Вујовић. Међу најзаслужнијим играчима за освајање златне медаље на Олимпијским играма у Лос Анђелесу били су и репрезентативци из Шапца: Башић, Исаковић, Вујовић, Вуковић и Кузмановски. Прва четворица, Мркоња и Портнер били су ковачи и злата и првог места на Светском првенству у Швајцарској (1986).

Последњи пут рукометаши "Металопластике" су 1988. године, седми пут узастопно стигли до титуле првака државе.

Од тог тренутка, због свега онога што се дешавало на простору бивше Југославије, великим успехом се сматра што је клуб успео да опстане. У последњих неколико година Металопластика је у врху српског рукомета. У "Челенџ Купу" стигла је до финала, а последњи трофеј, рукометаши "Металопластике", освојили су 2016. године, када су били победници Купа Србије.

РК „МОКРА ГОРА“ – Зубин Поток

Рукометни клуб "Мокра Гора" основан је давне 1976. године, и то женска екипа. Прве такмичарске сезоне, 1977/78, овај клуб је играо у Косовско-метохијској лиги. Први тренери били су Градимир Јакшић и Никола Башчаревић, а први председник клуба Др Бошко Ђорђевић.

Већ након прве сезоне, рукометашице овог клуба пласирале су се у Другу савезну рукометну лигу - ЈУГ (СФРЈ) и на крају првенства заузеле су 5. место. Реорганизацијом лиге селе се у Прву Б рукометну лигу Југославије - група Исток и ту остају до сезоне 1984/85.

Поред доброг пласмана у лигашком делу такмичења, РК Мокра Гора такмичио се 3 године узастопно и у рукометном Купу Југославије за жене, играјући против тада познатих клубова као што су РК Вождовац, ОРК Београд, РК Локомотива Мостар.

Због непоседовања спортске хале у Зубином Потоку и других отежавајућих околности, РК Мокра Гора - жене престаје са такмичењима на крају сезоне 1988/89.

Међутим, 1991. год. стичу се одређени услови који доводе до тога да се настави са рукометом у општини Зубин Поток. То је година и у којој се по први пут формира мушки рукометни клуб под истим називом - Мокра Гора. Од 1992. до 1994. год., овај клуб такмичи се у Косовско-метохијској лиги. Након ове сезоне, такмичење је настављено у вишем рангу - Другој савезној рукометној лигу - група Запад. До

1997. год. непрекидно су се такмичили у Другој рукометној лиги - Исток, након чега на Косову и Метохији бивају стални немири и рат, и клуб престаје са радом.

У овом периоду до 1997. год. тренери екипе су били проф. Драган Вучинић и Душан Бишевац, а председник клуба Славиша Ристић.

Након завршетка рата, тачније 2001. год., мушки рукометни клуб наставља са радом и такмичењем, и то у Српској лиги - Запад.

2005. год. РК Мокра Гора пласирао се у Другу рукометну лигу - Југ, из године у годину низао успехе, такмичио се у Другој лиги Исток и Запад, све до 2010. год, када се пласирао у Супер Б лигу Србије и ту остао да се такмичи све до 2017. год.

Сезона 2016/2017 за рукометни клуб Мокра Гора и општину Зубин Поток остаће упамћена као најбоља и најуспешнија од оснивања клуба, јер су играчи својом добром игром обезбедили пласман у највиши ранг такмичења - Супер лигу Србије, где се данас такмиче.

У овом периоду тренери РК Мокра Гора били су: Небојша Поповић, Маринко Касаловић, Радомир Костић, Братислав Обућина, Златко Петронијевић, Душан Бишевац и Недељко Вучковић - садашњи тренер.

Председници клуба су били: Славиша Ристић, Владимир Милентијевић и садашњи председник Немања Јакшић.

С поносом наводимо најбоље играчице и играче који су писали историју овог клуба, а то су: Соња Трбољевац Компировић, Благица Перовић, Славица Милентијевић, Драгица Дубовац, Јованка Јовановић, Слађана Јефтић, затим Маринко Касаловић, Бранко Јакшић, Небојша Поповић, Ранко Божовић, Миљан Станић, Ненад Ђукић, Бранислав Станковић, Ранко Томовић, Александар Миленковић, Немања Вуковић, Александар Николић, Милош Божовић, Миодраг Мојсић и други.

Сво време, све ове године такмичења, од оснивања до данас, пратио их је секретар клуба Миломир Божовић.

Један од најзаслужнијих људи због којег је РК Мокра Гора данас у најбољем рангу такмичења је председник општине Зубин Поток Стеван Вуловић.

Рукометни клуб за своје успехе и резултате велику захвалност дугује и Рукометном савезу Косова и Метохије, секретару Синиши Лазићу, Рукометном савезу Србије и председнику Рукометног савеза Божидару Ђурковићу.

РК „ЖЕЛЕЗНИЧАР 1949” – Ниш

Рукометни клуб „Железничар” је настао као секција у оквиру Фискултурног друштва Железничар 26. јула 1949. када је у Зајечару и одиграо своју прву утакмицу на првенству железничара и металаца Србије у великом рукомету. За вођу секције изабран је Добросав Марковић Фари, док је главни инструктор рукомета био Бранимир Митић. У периоду до 1958. када се велики рукомет тихо угасио, Железничар је био један од водећих клубова на подручју тадашње Југославије.

Предвођен легендама нишког рукомета Милојевићем, Лајшићем, Ристићем, Динићем, Митићем, Арсенијевићем, Железничар је два пута био вицешампион државе, 1953. и 1954. У малом рукомету, Железничар је наступао од 1952. Шест година касније укључује се у званична такмичења Рукометног савеза Југославије, да би члан Савезне лиге први пут постао у сезони 1964/65. Била је то екипа легендарног тренера Милоша Младеновића Миће, у којој је бранио, тада почетник, касније трофејни голман, репрезентативац, тренер и селектор, Зоран Тута Живковић.

У наредном периоду, „Жеља” је у више наврата испадао из елитног ранга и враћао се у њега, да би од 1974. доласком на место председника Петра Сератлића, једног од најуспешнијих спортских радника Ниша свих времена, почело златно доба у

историји клуба, у коме је Железничар представљао један од најквалитетнијих клубова у Југославији, освојио чак пет трофеја у националном Купу, а 1978. играо у финалу Купа победника купова Европе. Тешко је набројати све играче који су оставили дубок траг у нишком рукомету. Најблиставију играчку каријеру изградио је Часлав Грубић, дугогодишњи репрезентативац, али су и имена Пешића, Гроздановића, Живковића, Шарчевића, Павловића, Кнежевића, Петковића, Костића, Пушника, Мађара, Брајдића, Прокића, Станића, Радивојевића, Лапчевића, Станојевића, Милосављевића, Стевановића, Младеновића оставила дубок траг у нишком рукомету.

„Железничар“ је непрестано био у врху домаћег шампионата, а највећи успех остварио је 1998. када се пласирао у финале плеј-офа, где је поражен од Црвене звезде, па је освојена вицешампионска титула. Трофеје у домаћем Купу „Жеља“ је освајао 1978. 1982. 1985. 1997. и 1999. Био је чест учесник на међународној сцени, а још се памте спектакуларне утакмице у Нишу против шведског Халмштада, румунског Динама из Букурешта, немачког Лемга, словеначког Прулера, данског Гудмеа...

Ипак, највећи успех остварен је 1978. Железничар се преко израелског Макабија, чехословачке Стројарне Мартини и француског Меца пласирао у финале Купа победника купова Европе, где је 4. маја 1978. у Дортмунду, у „Вестфален арени“ пред 14.000 гледалаца, поражен од немачког Гумерсбаха са 15:13. Остало је упамћено да је нишки клуб од 12. минута играо са играчем мање због искључења Драгослава Павловића без права замене.

Почетак 21. века и одлазак из клуба Петра Сератлића означили су и почетак најтежег периода у историји клуба. Пласман у четвртфинале Челенџ купа 2005. био је само један светли тренутак у годинама у којима је из клуба отишло на десетине талентованих играча, а Југопетрол Железничар западао у све већу финансијску кризу. „Жеља“ је 2007. испао из Супер лиге Србије, а две године касније, фузионисан је са ОРК Нишом и настао је Рукометни клуб Наисус.

Ипак, после две неуспешне сезоне вештачког пројекта, дошло је до корених промена у управи клуба. На седници Скупштине, одржаној 5. децембра 2011. године, клуб је поново добио славно име Железничара, са циљем да у најскоријем периоду поново представља један од најуспешнијих нишких спортских, али и српских рукометних колектива. Свакодневни напори актуелног руководства „Жеље“ допринели су организационој, финансијској и резултатској стабилизацији клуба, која је кулминирала освајањем шестог трофеја националног Купа, на финалном турниру у Нишу, почетком јуна 2014. године, чиме је изборен пласман на међународну сцену, после осам година одсуства.

ОСВАЈАЧИ КУПА СРБИЈЕ

2005. – РК ПЛАНИНКА

2006. – РК ВОЈВОДИНА УНИВЕРЕКСПОРТ

2007. – РК ПАРТИЗАН Si&Si

2008. - РК ПАРТИЗАН Si&Si

2009. – РК КОЛУБАРА

2010. – РК КОЛУБАРА

2011. – РК ВОЈОВИНА ЖЕЛЕЗНИЧАР

2012. – РК ПАРТИЗАН

2013. – РК ПАРТИЗАН

2014. – РК ЖЕЛЕЗНИЧАР 1949

2015. – РК ВОЈВОДИНА

2016. – РК МЕТАЛОПЛАСТИКА

2017. – МРК ЦРВЕНА ЗВЕЗДА

ТЕХНИЧКА И ОРГАНИЗАЦИОНА ПИТАЊА

Технички састанак ће бити одржан у **СУБОТУ 17. марта 2018.** у спортској хали „Слана Бара“, у **16.00 часова**. Присуство састанку је обавезно за представнике екипа и сва службена лица полуфиналних утакмица. Представници екипа треба да донесу две гарнитуре дресова за наступ (са голманским), клупску заставу (димензије 2 X 1,2 метара) и попуњен образац 5. (састав екипе).

Технички састанак за ФИНАЛНУ УТАКМИЦУ ће бити одржан у **НЕДЕЉУ 18. марта 2018.** у спортској хали „Слана Бара“, у **16.00 часова**. Присуство састанку је обавезно за представнике екипа финалиста и сва службена лица финалне утакмице. Представници екипа треба да донесу две гарнитуре дресова за наступ (са голманским), клупску заставу и попуњен образац 5.

ИЗВОД ИЗ ПРОПОЗИЦИЈА:

Члан 11.

Рукометни Куп Србије (у даљем тексту: Куп) за мушке и женске екипе је званично такмичење свих рукометних клубова са територије Републике Србије.

Победник у такмичењу за Куп стиче назив победника Куп-а Србије.

Члан 12.

Такмичење за Куп спроводи се сходно одредбама Правилника о рукометним такмичењима.

Победник одређене утакмице је она екипа која на тој утакмици постигне више голова.

...

Само у финалној утакмици Куп-а, која се игра по једноструком куп систему, у случају нерешеног резултата у регуларном времену утакмице (2 x 30 минута), игра се продужетак од 2 x 5 минута. Уколико се у финалној утакмици ни после продужетка не добије победник, приступа се извођењу седмераца у складу са Међународним правилима рукометне игре, све док се не добије победник.

...

Члан 13.

...

...

...

Такмичење на државном нивоу је завршница Куп такмичења на територији Републике Србије и у њему учествују победници Куп такмичења на регионалном нивоу.

Завршница Купа на државном нивоу се одиграва турнирски по једноструком куп систему.

...

Члан 14.

...

...

Првостепени орган за спровођење Купа на регионалном нивоу је Такмичарска комисија РСС односно надлежни орган организација из члана 3. став 1. Правилника о рукометним такмичењима РСС, а на државном нивоу Такмичарска комисија РСС.

Члан 20.

...

...

На једној утакмици, свака екипа у свом саставу може да има највише 16 играча.

Право наступа имају само лиценцирани појединци.

...

...

Све издате лиценце објављују се у Службеном гласилу РСС.

Члан 21.

На утакмицама клубови (екипе) наступају у дресовима својих клупских боја, назначеним у адресару клубова. У случају истих клупских боја, предност има домаћа екипа.

Сви играчи једне екипе морају да наступе у једнообразној и уредној спортској одећи, при чему су дресови или маркери играча који обављају функцију голмана такође једнообразни и различите боје од дресова осталих играча.

Дресови морају да имају прописане бројеве, на леђима величине најмање 20 цм и на прсима величине најмање 10 цм, а уколико су дресови шарени, бројеви морају да се налазе на једнобојној подлози. Бројеви на дресовима морају да се слажу са бројевима унетим у записник.

Капитени екипа на рукаву дреса око надлактице морају да носе капитенску траку видљиве боје, различите од боје дресова, ширине најмање 4 цм.

Функционери екипа, из члана 19. став 2. ових Пропозиција, морају да носе одећу различите боје од боје дресова противничке екипе, а на утакмицама екипа из првог степена такмичења морају да носе прикладну и једнообразну одећу, у складу са Кодексом облачења који прописује Директор лиге.

Члан 30.

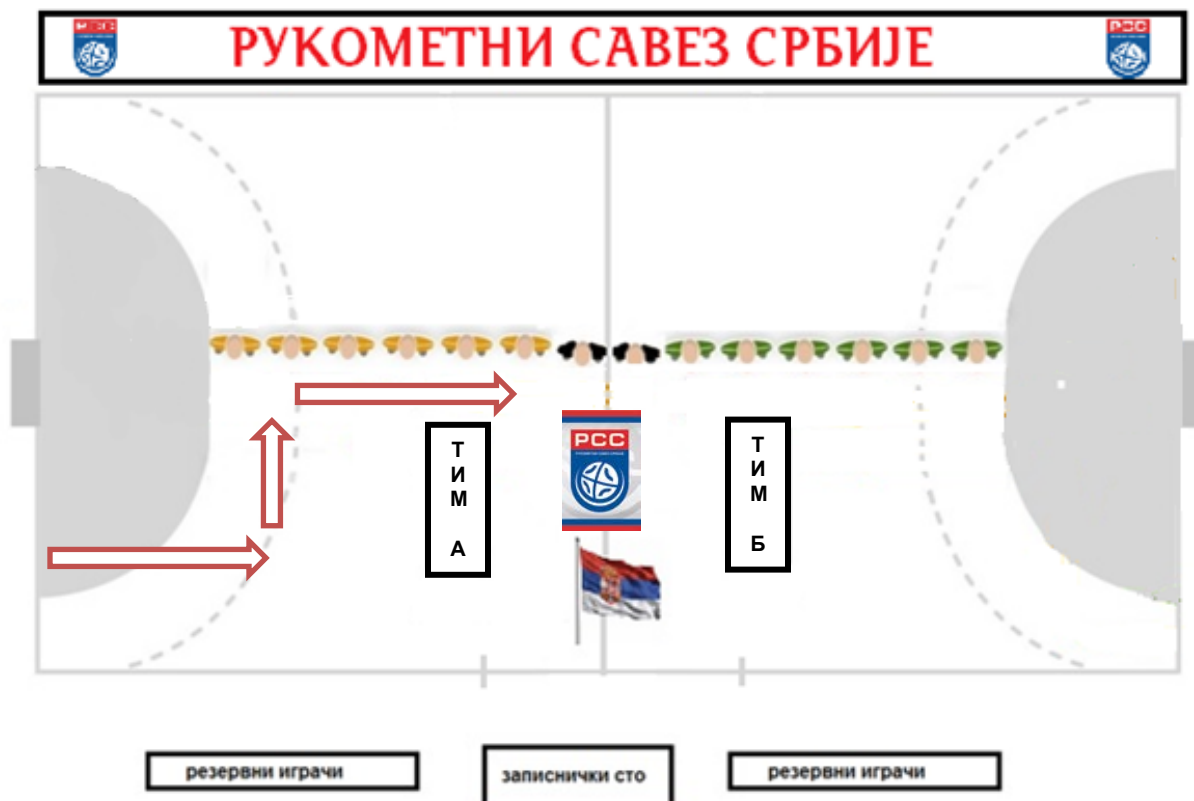
Првостепени орган је обавезан да по свим поднетим пријавама и приговорима решење донесе у року предвиђеном одредбама Правилника о рукометним такмичењима, с тим да је првостепени орган за спровођење Купа дужан је да решење донесе најкасније до термина наредне утакмице заинтересоване стране.

Члан 31.

Против решења првостепеног органа, незадовољна страна може поднети жалбу Комисији за жалбе РСС, у складу са одредбама Правилника о рукометним такмичењима. Приликом оцене благовремености подношења жалбе узете се у обзир датум на поштанском жигу.

Рок за подношење жалбе на решење првостепеног органа за спровођење Купа је 12 часова од пријема првостепеног решења које се саопштава објављивањем на интернет сајту РСС или достављањем путем електронске поште. Рок за решавање по жалби на решење првостепеног органа је најкасније до термина наредне утакмице заинтересоване стране.

ПРОЦЕДУРЕ ПРЕ УТАКМИЦЕ

Спикер најављује државну заставу и у том тренутку дете је износи на копљу и заузима положај као на слици.

Након тога спикер најављује заставу РСС коју четири детета износе и заузимају положај иза државне заставе као на слици.

Када спикер најављује екипу А, у исто време из ходника излазе судија А, за њим деца која носе заставу екипе А, а затим играчи и стају у низу иза своје заставе.

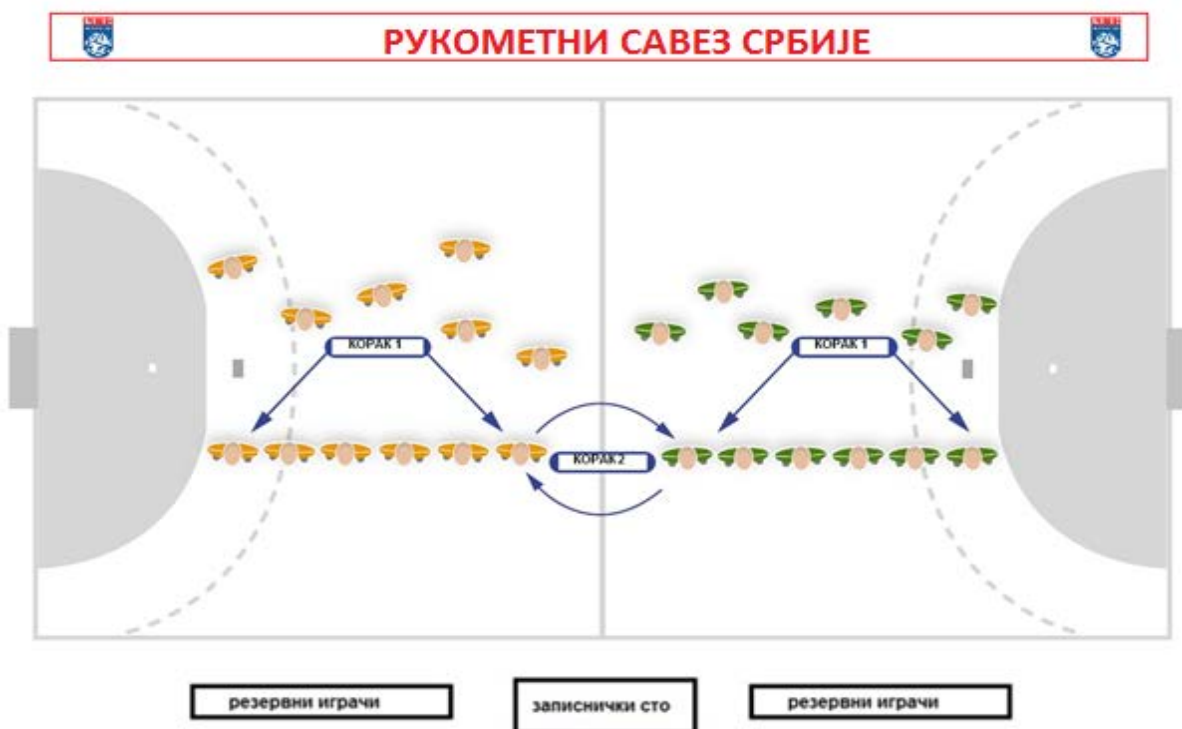
Затим спикер најављује екипу Б, у исто време из ходника излазе судија Б, за њим деца која носе заставу екипе Б, у пролазу поздрављају играче екипе А и стају у низу иза своје заставе.

Одбројавање:

- 15.00 **Судије врше жребање**
- 12.00 **Екипе одлазе у свлачионице**
- 10.15 **Судије, деца са заставама и екипе спремне за излазак**
- 10.00 **Дете са заставом Републике Србије излази на терен**
- 09.30 **Деца са заставом РСС излазе на терен**
- 09.00 **Излазак екипе А на терен**

- 08.30 Излазак екипе Б на терен
- 08.00 Представљање екипе А (из записника)
- 06.15 Представљање екипе Б (из записника)
- 04.30 Представљање службених лица
- 04.00 Интонирање химне Републике Србије
- 02.30 Завршне припреме екипа за меч

ПРОЦЕДУРА ПОСЛЕ УТАКМИЦЕ

По завршеној утакмици, екипе се постројавају на средини терена за игру (као пре почетка) да поздраве гледаоце и међусобно се поздрављају као пре почетка утакмице.

ЦЕРЕМОНИЈА ДОДЕЛЕ ПЕХАРА И МЕДАЉА

Након поздрављања, играчи одлазе у ходник.

Церемонија почиње фанфарама.

Из ходника **деца износе заставу РСС** и стају на средину терена

СПИКЕР најављује финалисту Купа Србије 2018 за мушкарце

У исто време из ходника **деца износе заставу финалисте** на терен и стају са једне стране терена. Прате их играчи (**не чекају да их спикер прозове**, већ крећу одмах за клупском заставом) и стају у низу иза своје заставе.

СПИКЕР најављује победника Купа Србије 2018 за мушкарце

У исто време из ходника **деца износе заставу победника Купа** на терен и стају са друге стране терена. Прате их играчи (**не чекају да их спикер прозове**, већ крећу одмах за клупском заставом) и стају у низу иза своје заставе

ИГРАЧИ И СТРУЧНИ ШТАБ ПРИЛИКОМ ДОДЕЛА МЕДАЉА И ПЕХАРА СТОЈЕ ИСКЉУЧИВО У НИЗУ (како је приказано на слици) ЗБОГ ПОТРЕБА ТВ ПРЕНОСА

ТАКМИЧАРСКА КОМИСИЈА РСС